

af Forsikringen; men da det ogsaa fra Bestyrelsens eget Standpunkt maa ansees hensigtsmæssigt, at et Repræsentantskab oprettes, kan der neppe tillægges denne Betragtning nogen særlig Betydning.

Med Hensyn til Indholdet af det foreliggende Lovudkast kan Ministeriet i det Væsentlige indskrænke sig til den Bemærkning, at det i det Hele er aldeles stemmende med § 22 i Loven af 4de Marts 1857, som er indsat i bemeldte Lov af Folkethinget efter Forslag af det i samme nedsatte Udvalg, dog at Antallet af Repræsentanter er fastsat til 19, for at Kjøbstæderne i samtlige Amtene kunne blive repræsenterede. Man har ikke troet det hensigtsmæssigt her, saalidt som i Loven af 4de Marts 1857 § 22, at optage nærmere Regler om Repræsentantskabets Sammensætning, der formeentlig rettest bør vedtages

efter Overenskomst med det først valgte Repræsentantskab; men Ministeriet er iøvrigt fundet at opfordre Communalbestyrelserne i samtlige Kjøbstæder til at foreslaae et Par Interessenter, og derefter at træffe sit Valg mellem de saaledes foreslaaede. Omfanget af Repræsentantskabets Myndighed er betegnet paa samme Maade som i Loven af 4de Marts 1857 § 22, og har Man efter den hidtil vundne Erfaring anseet det hensigtsmæssigt, at Spørgsmaalet om en Revision af den nugældende Tarif for Kjøbstadbygninger, hvorom Dnske er fremkommet fra flere Communalbestyrelser, forbeholdes Repræsentantskabet, hvortil kommer, at Sagen heller ikke er saaledes forberedt, at noget Forslag i denne Retning for Tiden vilde kunne forelægges den lovgivende Magt.